

Arrest

nr. 317 096 van 22 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 8 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. CIOCOTISAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de El Salvadoraanse nationaliteit en werd geboren op (...) in San Salvador. U groeide op in Ciudad Delgado, een gemeente die deel uitmaakt van het grootstedelijk gebied van San Salvador. U woonde daar samen met uw ouders en uw grootmoeder, totdat uw vader en moeder uit elkaar gingen in 1996. Vanaf 1997 woonde u in een ander huis samen met uw moeder, tante, broer en zus, eveneens in Ciudad Delgado. U werkte in verschillende restaurants en begon in 2022 een eigen zaak samen met een vriend waar jullie ontbijt en middageten serveerden. In totaal hebt u drie kinderen. Eén meerderjarige dochter, één meerderjarige zoon en één minderjarige zoon ((...), OV: (...)).

In februari 2020 verkreeg u een paspoort voor u en uw jongste zoon omdat jullie ongerust waren. Er was immers nogal wat criminaliteit waar jullie woonden, en jullie adres vormde de grens tussen de bendes MS en 18. Eén jaar voor u naar België kwam (begin 2022) werd u overvallen terwijl u onderweg was van uw werk naar huis. U had net uw loon geïnd en werd bedreigd met een pistool. De jongeren die u overvielen zeiden

dat ze u in het oog hielden en dat u geen klacht mocht indienen, anders zouden ze uw familie aanpakken. Vervolgens begon uw tante, die in hetzelfde huis woonde, telefoontjes te krijgen waarin ze haar bedreigden en zeiden dat ze haar in het oog hielden. Uw tante vertelde u over een drietal van dergelijke telefoontjes. Nadien zegden jullie de vaste telefoonlijn op en gebeurde dit niet meer. Rond de maand juli van het jaar 2022 begon u veranderingen bij uw zoon op te merken. Hij weigerde naar school te gaan maar u dacht dat er een link was met de coronaperiode waarin jullie eerder opgesloten zaten. Begin november ontdekte u echter dat klasgenoten uw zoon bedreigden en hem geld aftroegden. U wilde hier met de leerkracht over spreken maar kreeg pas een afspraak in de maand januari van het volgende jaar (2023). De leerkracht vertelde u toen dat hij wist van het probleem, maar dat de ouders kinderen van benedeleden waren en hij niet tussenbeide wilde komen uit angst voor wraak.

Op zaterdag 21 januari 2023 kwamen er plots politieagenten naar uw huis terwijl u op uw werk was. Ze waren op zoek naar u omwille van een anonieme aangifte in verband met de tatoeage die u hebt. Uw moeder vertelde dat ze met drie agenten waren en één bij haar bleef terwijl de anderen het huis binnen gingen en alles doorzochten. Ze vroeg hen of ze een bevel hadden om u te arresteren, waarop de agenten antwoordden dat door ze de situatie in uw land (de noodtoestand) toestemming hadden om gelijk wie mee te nemen voor verder onderzoek. Ook vertelde uw moeder hen dat u aan het werk was, maar waar u juist werkte vroegen de agenten niet. Wel zeiden ze dat ze nog zouden terugkeren, en toen u thuis kwam van uw werk vertelde uw moeder u wat er gebeurd was. Vervolgens besprak u dit met uw broer en zus, en keek u hoeveel spaargeld u had om vluchten te boeken en het land te verlaten. Met hulp van uw moeder, broer en zus kon u uiteindelijk de vluchten betalen waarmee u zo'n maand later samen met uw jongste zoon uit El Salvador kon vertrekken. Tot 15 februari werkte u nog in uw zaak, waarna deze gesloten werd. U was bang en ging in die periode steeds naar buiten met angst, maar de politie is nooit meer naar jullie huis gekomen. Op 23 februari 2023 vloog u samen met uw jongste zoon vanuit El Salvador via Madrid naar Brussel, waar jullie de volgende dag aankwamen. U verbleef eerst enkele dagen bij uw zus (...) (CG: (...), OV: (...)), die hier reeds in 2019 een verzoek om internationale bescherming deed en in 2021 de subsidiaire beschermingsstatus kreeg toegekend. Op 28 februari 2023 diende u eveneens een verzoek om internationale bescherming in, en legde u uw paspoort, het paspoort en de geboorteakte van uw jongste zoon, alsook enkele krantenartikelen in verband met de algemene situatie in El Salvador neer.

In geval van terugkeer vreest u aangehouden te zullen worden door de autoriteiten enkel en alleen omdat u een tatoeage hebt, in de gevangenis te zullen moeten zitten en gefolterd te zullen worden. In hoofde van uw zoon vreest u dat hij zal blijven lastig gevallen worden door kinderen van benedeleden, en dat ze hem zelfs zullen verplichten deel te worden van die groepen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging bestaat omwille van uw nationaliteit, etniciteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder blijkt evenmin dat er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de Vreemdelingenwet.

Ten eerste zijn uw verklaarde problemen met de politie of autoriteiten in uw land bijzonder weinig geloofwaardig.

Waar u een vrees aanhaalt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador, alsook wat betreft de door u neergelegde informatie over de noodtoestand en de veiligheidssituatie in El Salvador (CGVS p.12), moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023 (beschikbaar op [coi_focus_salvador_situation_securitaire_depuis_letat_durgence_20231221_2.pdf\(cgvs.be\)](#) of [CGVS](#)) blijkt dat de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds tientallen duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan het schenden van mensenrechten waaronder arrestaties van onschuldige personen. Slachtoffers van een (willekeurige) arrestatie waren voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken, onder andere wijken onder controle van een bende; personen met tatoeages; personen die door derden beschuldigd werden van banden met een bende; die familie zijn van iemand die tot een bende behoort; of die een strafblad hebben.

U stelde dat er in uw geval een anonieme aangifte tegen u gebeurde omdat u een tatoeage hebt, en de politie u bijgevolg op 21 januari 2023 thuis kwam zoeken terwijl u er niet was (CGVS p.12, 15). Dat de politie met het oog op een arrestatie zou langskomen op een ogenblik dat u niet thuis was, lijkt een opvallend welgekomen doch weinig aannemelijk toeval. U had sinds 2021 immers een eigen restaurant dat geopend was op vaste dagen en tijdstippen, alsook met een vaste sluitingsdag (CGVS p.5). Dat de politie of autoriteiten niet op de hoogte zouden geweest zijn van uw professionele bezigheden – of beter gezegd de momenten dat u doorgaans thuis of niet thuis was – terwijl ze een onderzoek naar u wilden doen, valt moeilijk te geloven. Nog frappanter is echter het gegeven dat de politie u evenmin op uw werk kwam zoeken nadat ze u niet konden aantreffen bij u thuis (CGVS p.12). Zo zouden ze louter tegen uw moeder gezegd hebben dat ze nog gingen terugkeren (CGVS p.12), maar kwamen ze nooit naar uw zaak (CGVS p.18). Nochtans had uw moeder de agenten op het ogenblik van de huiszoeking verteld dat u aan het werk was, maar vroegen zij haar enkel waarom u zo laat werkte en wat u deed van werk. Waar u exact werkte zouden ze uw moeder nooit gevraagd hebben (CGVS p.17), hetgeen echter absoluut ongeloofwaardig is indien de politie werkelijk een onderzoek wilde voeren naar uw tatoeage (CGVS p.18). Zelfs over uw tatoeage zouden ze uw moeder geen enkele vraag hebben gesteld, een alweer opmerkelijk gemiste kans die de authenticiteit van uw relaas alleen maar verder ondergraaft. Nog frappanter weliswaar is het verdere verloop van de feiten nadat deze agenten u kwamen zoeken. Zo stelde u dat uw moeder u meteen inlichtte over het onderzoek dat de politie wilde voeren en dat u eveneens onmiddellijk het idee had om het land te verlaten (CGVS p.18). Toch duurde het nog een maand vooraleer u El Salvador effectief verliet, met name op pas 23 februari 2023 (CGVS p.20). De uitleg dat u niet voldoende geld had om een vroegere vlucht te kopen kan hierbij niet zomaar overtuigen. Hoewel financiële beperkingen zeker enigszins begrijpelijk zijn, werkte u na de huiszoeking ook nog drie weken verder in uw eigen zaak, meer bepaald tot 15 februari 2023 (CGVS p.18), en bleef u al die tijd ook gewoon in uw eigen huis wonen. U leidde met andere woorden eenvoudigweg exact hetzelfde leven als voordien, zonder enige maatregelen te nemen. Nochtans hadden de agenten tegen uw moeder gezegd dat ze zouden terugkeren (zie supra), hetgeen vreemd genoeg echter evenmin gebeurde (CGVS p.18).

Bovendien is het eveneens twijfelachtig dat er een anonieme aangifte bij de politie of autoriteiten zou gebeurd zijn enkel en alleen omwille van uw tatoeage. Gevraagd welke tatoeage u juist hebt, verklaarde u dat het de naam van uw dochter in Japanse letters is die op uw rechteronderbeen staat (CGVS p.19). Het is een grote tatoeage die u liet zetten om de gevolgen van een mislukte operatie af te dekken, en die u al langer dan vijftien jaar hebt (CGVS p.19). U haalde zelf aan dat de tattoo die u hebt niet specifiek typerend is voor bendeleden, en u hebt geen andere tattoos (CGVS p.19). Op de vraag of u uw tattoo niet kon gaan laten zien aan de autoriteiten en uitleggen waarom u deze heeft, antwoordde u niet dat dit onmogelijk was maar stelde u dat u bang was opgesloten te zullen worden gedurende het onderzoek (CGVS p.20). Hoewel enige angst in het kader van een politieonderzoek zeker aannemelijk is, staat dit tegelijk haaks op het gegeven dat u na de huiszoeking wel gewoon bleef verder werken en in uw eigen huis bleef wonen (zie supra). Daarbij hebt u naar eigen zeggen nooit eerder problemen gehad met de politie of autoriteiten in uw land, was u op geen enkele manier ooit betrokken bij of gelinkt aan een bende en hebt u evenmin familieleden die linken hebben met bendes (CGVS p.20). Het lijkt aldus weinig waarschijnlijk dat u als (destijds) 40-jarige vrouw en moeder van drie kinderen, met slechts één tattoo die op geen enkele wijze typerend is voor bendes, een gegronde vrees voor onrechtmatige opsluiting diende te hebben. Sterker nog, kort voor uw vertrek in februari 2023 ging u zelfs de geboorteakte van uw jongste zoon, die met u mee naar België reisde, persoonlijk aanvragen op het stadhuis in San Salvador (CGVS p.11-12), wat behoorlijk eigenaardig is indien u werkelijk gezocht werd door de politie of autoriteiten en vreesde dat zij u gingen meenemen en opsluiten.

Derhalve blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat u afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Verder kan ook het verklaarde probleem van uw jongste zoon op school niet overtuigen. Zo zei u dat enkele jongeren hem lastig vielen en geld vroegen om bijvoorbeeld het speelveld of de bal te gebruiken, en hem zelfs sloegen toen hij weigerde om dit te geven (CGVS p.13). U zou verandering bij uw zoon opgemerkt hebben vanaf de maand juli 2022, omdat hij weigerde naar school te gaan. Begin november zou hij u over het probleem verteld hebben, waarna u met de leerkracht wilde praten maar hij u pas een afspraak gaf in

januari 2023 (CGVS p.13). De leerkracht zou al op de hoogte geweest zijn, maar hij wilde niet tussenkomen uit angst voor wraak, omdat de ouders kinderen van bendeleden waren (CGVS p.13, 14). Welke familieleden van deze kinderen bendeleden zijn, zoals de vader, moeder of nog anderen, weet u echter niet, alsook niet tot welke bende zij juist behoren (CGVS p.14). Op de vraag hoeveel geld zij van uw zoon vroegen kon u evenmin concreet antwoorden. Zo zei u dat uw zoon geld uit uw portefeuille nam en u niet weet hoeveel hij exact aan hen gaf, maar dat hij u tussen de dertig en veertig dollar vroeg (CGVS p.15). Wanneer u vervolgens gevraagd werd hoe vaak dit gebeurde, verklaarde u dan weer dat uw zoon het geld zelf uit uw portefeuille nam en dat u er pas achter kwam toen u merkte dat er geld verdwenen was. U stelde niet te weten hoe vaak hij geld eruit haalde en zei dat u het merkte één week na het bezoek van de politie (CGVS p.15). Nochtans gaf u eerder aan dat uw zoon u begin november (2022) reeds vertelde over deze problemen (zie supra), en lijkt het dan ook vreemd dat u pas in januari (2023) voor het eerst zou gemerkt hebben dat er geld uit uw portefeuille was verdwenen. Voorts is het opvallend dat uw zoon u wel verteld zou hebben dat ze hem zo'n zes à zeven keren geld vroegen, maar dat u niet weet of het telkens om hetzelfde bedrag, met name de 30 à 40 dollar die u eerder vermeldde, ging (CGVS p.15). U zou uw zoon niet gevraagd hebben hoeveel hij die jongeren elke keer betaalde, naar eigen zeggen omdat u "niet nog meer druk wilde zetten op dat probleem" (CGVS p.15). Er kan echter geen verschil gezien worden tussen de vragen hoe vaak hij betaalde en hoeveel hij telkens gaf, waardoor het er veeleer op lijkt dat ook deze gebeurtenissen zich nooit hebben voorgedaan. U zou immers ook nooit aan uw zoon gevraagd hebben of hij merkte of er nog andere kinderen afgeperst werden (CGVS p.16), wat nochtans een zeer eenvoudige en bijna instinctieve reactie zou zijn bij de ontdekking van een dergelijk probleem. Bovendien legde u nooit klacht neer bij de autoriteiten over deze afpersing, en gaf u als reden dat u zelf gezocht werd door de politie en bijgevolg niet naar hen kon gaan (CGVS p.16). Zoals eerder echter werd gemotiveerd zijn uw persoonlijke problemen met de El Salvadoraanse politie allesbehalve geloofwaardig, waardoor zij evenmin als excuus of argument kunnen dienen voor het niet invoeren van hun bescherming wat betreft de vermeende afpersing van uw zoon. Ook de uitleg dat u eerder geen klacht indiende (nog voor u zelf problemen kreeg met de autoriteiten), omdat u destijds nog geen oudercontact had gehad met de leerkracht en dus nog niet wist hoe ernstig het was en welk soort kinderen het waren, doet alleen maar de wenkbrauwen fronsen. Uw zoon kende immers de jongens die hem afpersten (CGVS p. 14) en ongeacht of zij kinderen van bendeleden waren of niet, had u op dat ogenblik wel degelijk een klacht kunnen neerleggen of u minstens tot de politie of autoriteiten kunnen wenden voor hulp of advies inzake dit probleem. Daarbij verklaarde u nog dat de leerkracht van uw zoon u vertelde dat hij had gemerkt dat het opnieuw gebeurd was (namelijk dat ze uw zoon geld hadden gevraagd), en dit één week nadat de politie u thuis was komen zoeken (CGVS p.15-16). Gevraagd of uw zoon hen destijds nogmaals betaalde stelde u dat u enkel deze info van de leerkracht kreeg, maar dat uw zoon u niet heeft gezegd of hij toen nog iets gegeven heeft (CGVS p.17), wat opnieuw erg weinig geloofwaardig is.

Daarnaast dient nog opgemerkt te worden dat u reeds in februari 2020 uw eigen paspoort alsook het paspoort voor uw jongste zoon verkreeg. Gevraagd naar de reden waarom verklaarde u dat jullie ongerust waren omdat jullie "een beetje problemen begonnen te kennen" en er nogal wat criminaliteit was waar jullie woonden (CGVS p.9). Vervolgens verwees u naar overvallen en inbraken, en stelde u dat u zelf ook één keer overvallen werd één jaar voor u naar België kwam (CGVS p.22), oftewel aan het begin van het jaar 2022. U verkreeg uw paspoort echter reeds in februari 2020, wat aldus twee jaar voor de bewuste overval zou geweest zijn en waardoor dit geen concrete aanleiding kan geweest zijn voor het verkrijgen van de paspoorten. Gevraagd wat er destijds juist gebeurde zei u dat twee jongeren u vlakbij uw huis overvielen toen u terugkwam van uw werk en net uw loon had gekregen. Ze zeiden dat ze u in het oog hielden en dat u geen klacht mocht indienen, anders zouden ze uw familie aanpakken. U vertelde het bijgevolg enkel aan uw moeder, die zei dat u voorzichtig moest zijn en dat ze uw kinderen meer in het oog ging houden (CGVS p.10). Aan uw tante en oom, die eveneens bij jullie woonden (CGVS p.3, 5), vertelde u dus vreemd genoeg helemaal niets. Nochtans werd uw tante nadien volgens u meermaals bedreigd via de vaste lijn van jullie huis, met de boodschap dat ze haar in het oog hielden en dat haar iets kon overkomen (CGVS p.10), en kan niet ingezien worden om welke reden u haar en uw oom niet informeerde over de overval. Gevraagd of u tante iets heeft ondernomen nadat ze telefonisch bedreigd werd, zoals bijvoorbeeld een klacht neergelegd, stelde u dit daarenboven niet te weten. U weet zelfs niet om welke reden uw tante eigenlijk bedreigd werd (en of dit met andere woorden gelinkt was aan de overval die u meemaakte), gezien de personen aan telefoon dit evenmin verduidelikten (CGVS p.11). Wat er ook van zij, dat de telefoontjes of bedreigingen stopten toen jullie eenvoudigweg de vaste lijn van het huis opzegden en enkel nog jullie gsm gebruikten (CGVS p.10-11), laat toe om ook deze gebeurtenissen als bijzonder weinig aannemelijk te beschouwen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek kunnen de appreciatie omtrent uw nood aan internationale bescherming niet wijzigen. Uw paspoort, alsook het paspoort en de geboorteakte van uw jongste zoon, kunnen immers louter jullie identiteit, familieband, nationaliteit, reisweg en periode van vertrek uit El Salvador staven, elementen die niet ter discussie staan. Zij bewijzen echter geenszins de door u verklaarde persoonlijke problemen met de autoriteiten en bendes in uw land, hetgeen eveneens geldt voor de nieuwsartikels die u neerlegde aangaande de algemene situatie in El Salvador.

Voor de volledigheid dient nog vermeld te worden dat uw zus, (...) (CG: (...), OV: (...)), in 2021 de subsidiaire beschermingsstatus kreeg toegekend nadat zij El Salvador reeds in 2019 verliet omwille van persoonlijke problemen die op geen enkele wijze gelinkt zijn aan uw asielmotieven. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete en actuele situatie in het land van herkomst, en met de individuele elementen die worden aangebracht door elke verzoeker. Het gegeven dat er in uw hoofde van uw zus werd overgegaan tot het toekennen van een beschermingsstatus, impliceert bijgevolg niet dat voor u eenzelfde beslissing moet worden genomen, temeer daar u na het vertrek van uw zus nog vier jaren in El Salvador woonde en werkte u, tot u in februari 2023 eveneens het land verliet.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf), de **COI Focus Salvador. Sécuritaire citoyenne depuis l'état d'urgence** van 21 december 2023, de **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een historisch gekend fenomeen is in El Salvador waarin een migratieverleden geenszins bepalend is. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023** (beschikbaar op [coi focus salvador. situation securitaire depuis letat durgence 20231221 2.pdf](https://coi.focus.salvador.situation.securitaire.depuis.letat.durgence.20231221.2.pdf) (cgvs.be) of CGVS), en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" en "In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR Guidelines, p. 44-45).*

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamentele van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig ontmanteld en weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, van de artikelen 48/3, 48/4, § 2, a), b), 48/6, § 1, lid 1 en 48/6, § 5, a), b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 en van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur", met name het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel, de hoorplicht, de "zorgvuldigheid van de administratie" en van "het beginsel van Afdoevende motivering".

In een tweede middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 en van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”, met name het redelijkheid- en evenredigheidsbeginsel, de hoorplicht, de “zorgvuldigheid van de administratie” en van “het beginsel van Afdoende motivering”.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging bestaat omwille van uw nationaliteit, etniciteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder blijkt evenmin dat er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de Vreemdelingenwet.

Ten eerste zijn uw verklaarde problemen met de politie of autoriteiten in uw land bijzonder weinig geloofwaardig.

Waar u een vrees aanhaalt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador, alsook wat betreft de door u neergelegde informatie over de noodtoestand en de veiligheidssituatie in El Salvador (CGVS p.12), moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand.

*Uit de **COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023** (beschikbaar op [coi focus salvador. situation securitaire depuis letat durgence 20231221 2.pdf\(cgvs.be\)](#) of [CGVS](#)) blijkt dat de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds tientallen duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan het schenden van mensenrechten waaronder arrestaties van onschuldige personen. Slachtoffers van een (willekeurige) arrestatie waren voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken, onder andere wijken onder controle van een bende; personen met tatoeages; personen die door derden beschuldigd werden van banden met een bende; die familie zijn van iemand die tot een bende behoort; of die een strafblad hebben.*

U stelde dat er in uw geval een anonieme aangifte tegen u gebeurde omdat u een tatoeage hebt, en de politie u bijgevolg op 21 januari 2023 thuis kwam zoeken terwijl u er niet was (CGVS p.12, 15). Dat de politie met het oog op een arrestatie zou langskomen op een ogenblik dat u niet thuis was, lijkt een opvallend welgekomen doch weinig aannemelijk toeval. U had sinds 2021 immers een eigen restaurant dat geopend was op vaste dagen en tijdstippen, alsook met een vaste sluitingsdag (CGVS p.5). Dat de politie of autoriteiten niet op de hoogte zouden geweest zijn van uw professionele bezigheden – of beter gezegd de momenten dat u doorgaans thuis of niet thuis was – terwijl ze een onderzoek naar u wilden doen, valt moeilijk te geloven. Nog frappanter is echter het gegeven dat de politie u evenmin op uw werk kwam zoeken nadat ze u niet konden aantreffen bij u thuis (CGVS p.12). Zo zouden ze louter tegen uw moeder gezegd hebben dat ze nog gingen terugkeren (CGVS p.12), maar kwamen ze nooit naar uw zaak (CGVS p.18). Nochtans had uw moeder de agenten op het ogenblik van de huiszoeking verteld dat u aan het werk was, maar vroegen zij haar enkel waarom u zo laat werkte en wat u deed van werk. Waar u exact werkte zouden ze uw moeder nooit gevraagd hebben (CGVS p.17), hetgeen echter absoluut ongeloofwaardig is indien de politie werkelijk een onderzoek wilde voeren naar uw tatoeage (CGVS p.18). Zelfs over uw tatoeage zouden ze uw moeder geen enkele vraag hebben gesteld, een alweer opmerkelijk gemiste kans die de authenticiteit van uw relaas alleen maar verder ondergraaft. Nog frappanter weliswaar is het verdere verloop van de feiten nadat deze agenten u kwamen zoeken. Zo stelde u dat uw moeder u meteen inlichtte over het onderzoek dat de politie wilde voeren en dat u eveneens onmiddellijk het idee had om het land te verlaten (CGVS p.18). Toch duurde het nog een maand vooraleer u El Salvador effectief verliet, met name op pas 23 februari 2023 (CGVS p.20).

De uitleg dat u niet voldoende geld had om een vroegere vlucht te kopen kan hierbij niet zomaar overtuigen. Hoewel financiële beperkingen zeker enigszins begrijpelijk zijn, werkte u na de huiszoeking ook nog drie weken verder in uw eigen zaak, meer bepaald tot 15 februari 2023 (CGVS p.18), en bleef u al die tijd ook gewoon in uw eigen huis wonen. U leidde met andere woorden eenvoudigweg exact hetzelfde leven als voordien, zonder enige maatregelen te nemen. Nochtans hadden de agenten tegen uw moeder gezegd dat ze zouden terugkeren (zie supra), hetgeen vreemd genoeg echter evenmin gebeurde (CGVS p.18).

Bovendien is het eveneens twijfelachtig dat er een anonieme aangifte bij de politie of autoriteiten zou gebeurd zijn enkel en alleen omwille van uw tatoeage. Gevraagd welke tatoeage u juist hebt, verklaarde u dat het de naam van uw dochter in Japanse letters is die op uw rechteronderbeen staat (CGVS p.19). Het is een grote tatoeage die u liet zetten om de gevolgen van een mislukte operatie af te dekken, en die u al langer dan vijftien jaar hebt (CGVS p.19). U haalde zelf aan dat de tattoo die u hebt niet specifiek typerend is voor bendeleden, en u hebt geen andere tattoos (CGVS p.19). Op de vraag of u uw tattoo niet kon gaan laten zien aan de autoriteiten en uitleggen waarom u deze heeft, antwoordde u niet dat dit onmogelijk was maar stelde u dat u bang was opgesloten te zullen worden gedurende het onderzoek (CGVS p.20). Hoewel enige angst in het kader van een politieonderzoek zeker aannemelijk is, staat dit tegelijk haaks op het gegeven dat u na de huiszoeking wel gewoon bleef verder werken en in uw eigen huis bleef wonen (zie supra). Daarbij hebt u naar eigen zeggen nooit eerder problemen gehad met de politie of autoriteiten in uw land, was u op geen enkele manier ooit betrokken bij of gelinkt aan een bende en hebt u evenmin familieleden die linken hebben met bendes (CGVS p.20). Het lijkt aldus weinig waarschijnlijk dat u als (destijds) 40-jarige vrouw en moeder van drie kinderen, met slechts één tattoo die op geen enkele wijze typerend is voor bendes, een gegronde vrees voor onrechtmatige opsluiting diende te hebben. Sterker nog, kort voor uw vertrek in februari 2023 ging u zelfs de geboorteakte van uw jongste zoon, die met u mee naar België reisde, persoonlijk aanvragen op het stadhuis in San Salvador (CGVS p.11-12), wat behoorlijk eigenaardig is indien u werkelijk gezocht werd door de politie of autoriteiten en vreesde dat zij u gingen meenemen en opsluiten.

Derhalve blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat u afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Verder kan ook het verklaarde probleem van uw jongste zoon op school niet overtuigen. Zo zei u dat enkele jongeren hem lastig vielen en geld vroegen om bijvoorbeeld het speelveld of de bal te gebruiken, en hem zelfs sloegen toen hij weigerde om dit te geven (CGVS p.13). U zou verandering bij uw zoon opgemerkt hebben vanaf de maand juli 2022, omdat hij weigerde naar school te gaan. Begin november zou hij u over het probleem verteld hebben, waarna u met de leerkracht wilde praten maar hij u pas een afspraak gaf in januari 2023 (CGVS p.13). De leerkracht zou al op de hoogte geweest zijn, maar hij wilde niet tussenkomen uit angst voor wraak, omdat de ouders kinderen van bendeleden waren (CGVS p.13, 14). Welke familieleden van deze kinderen bendeleden zijn, zoals de vader, moeder of nog anderen, weet u echter niet, alsook niet tot welke bende zij juist behoren (CGVS p.14). Op de vraag hoeveel geld zij van uw zoon vroegen kon u evenmin concreet antwoorden. Zo zei u dat uw zoon geld uit uw portefeuille nam en u niet weet hoeveel hij exact aan hen gaf, maar dat hij u tussen de dertig en veertig dollar vroeg (CGVS p.15). Wanneer u vervolgens gevraagd werd hoe vaak dit gebeurde, verklaarde u dan weer dat uw zoon het geld zelf uit uw portefeuille nam en dat u er pas achter kwam toen u merkte dat er geld verdwenen was. U stelde niet te weten hoe vaak hij geld eruit haalde en zei dat u het merkte één week na het bezoek van de politie (CGVS p.15). Nochtans gaf u eerder aan dat uw zoon u begin november (2022) reeds vertelde over deze problemen (zie supra), en lijkt het dan ook vreemd dat u pas in januari (2023) voor het eerst zou gemerkt hebben dat er geld uit uw portefeuille was verdwenen. Voorts is het opvallend dat uw zoon u wel verteld zou hebben dat ze hem zo'n zes à zeven keren geld vroegen, maar dat u niet weet of het telkens om hetzelfde bedrag, met name de 30 à 40 dollar die u eerder vermeldde, ging (CGVS p.15). U zou uw zoon niet gevraagd hebben hoeveel hij die jongeren elke keer betaalde, naar eigen zeggen omdat u "niet nog meer druk wilde zetten op dat probleem" (CGVS p.15). Er kan echter geen verschil gezien worden tussen de vragen hoe vaak hij betaalde en hoeveel hij telkens gaf, waardoor het er veeleer op lijkt dat ook deze gebeurtenissen zich nooit hebben voorgedaan. U zou immers ook nooit aan uw zoon gevraagd hebben of hij merkte of er nog andere kinderen afgeperst werden (CGVS p.16), wat nochtans een zeer eenvoudige en bijna instinctieve reactie zou zijn bij de ontdekking van een dergelijk probleem. Bovendien legde u nooit klacht neer bij de autoriteiten over deze afpersing, en gaf u als reden dat u zelf gezocht werd door de politie en bijgevolg niet naar hen kon gaan (CGVS p.16). Zoals eerder echter werd gemotiveerd zijn uw persoonlijke problemen met de El Salvadoraanse politie allesbehalve geloofwaardig, waardoor zij evenmin als excuus of argument kunnen dienen voor het niet inroepen van hun bescherming wat betreft de vermeende afpersing van uw zoon. Ook de uitleg dat u eerder geen klacht indiende (nog voor u zelf problemen kreeg met de autoriteiten), omdat u destijds nog geen oudercontact had gehad met de leerkracht en dus nog niet wist hoe ernstig het was en welk soort kinderen het waren, doet alleen maar de wenkbrauwen fronsen. Uw zoon kende immers de jongens die hem afpersten (CGVS p. 14) en ongeacht of zij kinderen van bendeleden waren of niet, had u op

dat ogenblik wel degelijk een klacht kunnen neerleggen of u minstens tot de politie of autoriteiten kunnen wenden voor hulp of advies inzake dit probleem. Daarbij verklaarde u nog dat de leerkracht van uw zoon u vertelde dat hij had gemerkt dat het opnieuw gebeurd was (namelijk dat ze uw zoon geld hadden gevraagd), en dit één week nadat de politie u thuis was komen zoeken (CGVS p.15-16). Gevraagd of uw zoon hen destijds nogmaals betaalde stelde u dat u enkel deze info van de leerkracht kreeg, maar dat uw zoon u niet heeft gezegd of hij toen nog iets gegeven heeft (CGVS p.17), wat opnieuw erg weinig geloofwaardig is.

Daarnaast dient nog opgemerkt te worden dat u reeds in februari 2020 uw eigen paspoort alsook het paspoort voor uw jongste zoon verkreeg. Gevraagd naar de reden waarom verklaarde u dat jullie ongerust waren omdat jullie “een beetje problemen begonnen te kennen” en er nogal wat criminaliteit was waar jullie woonden (CGVS p.9). Vervolgens verwees u naar overvallen en inbraken, en stelde u dat u zelf ook één keer overvallen werd één jaar voor u naar België kwam (CGVS p.22), oftewel aan het begin van het jaar 2022. U verkreeg uw paspoort echter reeds in februari 2020, wat aldus twee jaar voor de bewuste overval zou geweest zijn en waardoor dit geen concrete aanleiding kan geweest zijn voor het verkrijgen van de paspoorten. Gevraagd wat er destijds juist gebeurde zei u dat twee jongeren u vlakbij uw huis overvielen toen u terugkwam van uw werk en net uw loon had gekregen. Ze zeiden dat ze u in het oog hielden en dat u geen klacht mocht indienen, anders zouden ze uw familie aanpakken. U vertelde het bijgevolg enkel aan uw moeder, die zei dat u voorzichtig moest zijn en dat ze uw kinderen meer in het oog ging houden (CGVS p.10). Aan uw tante en oom, die eveneens bij jullie woonden (CGVS p.3, 5), vertelde u dus vreemd genoeg helemaal niets. Nochtans werd uw tante nadien volgens u meermaals bedreigd via de vaste lijn van jullie huis, met de boodschap dat ze haar in het oog hielden en dat haar iets kon overkomen (CGVS p.10), en kan niet ingezien worden om welke reden u haar en uw oom niet informeerde over de overval. Gevraagd of u tante iets heeft ondernomen nadat ze telefonisch bedreigd werd, zoals bijvoorbeeld een klacht neergelegd, stelde u dit daarenboven niet te weten. U weet zelfs niet om welke reden uw tante eigenlijk bedreigd werd (en of dit met andere woorden gelinkt was aan de overval die u meemaakte), gezien de personen aan telefoon dit evenmin verduidelijkten (CGVS p.11). Wat er ook van zij, dat de telefoontjes of bedreigingen stopten toen jullie eenvoudigweg de vaste lijn van het huis opzegden en enkel nog jullie gsm gebruikten (CGVS p.10-11), laat toe om ook deze gebeurtenissen als bijzonder weinig aannemelijk te beschouwen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek kunnen de appreciatie omtrent uw nood aan internationale bescherming niet wijzigen. Uw paspoort, alsook het paspoort en de geboorteakte van uw jongste zoon, kunnen immers louter jullie identiteit, familieband, nationaliteit, reisweg en periode van vertrek uit El Salvador staven, elementen die niet ter discussie staan. Zij bewijzen echter geenszins de door u verklaarde persoonlijke problemen met de autoriteiten en bendes in uw land, hetgeen eveneens geldt voor de nieuwsartikels die u neerlegde aangaande de algemene situatie in El Salvador.

Voor de volledigheid dient nog vermeld te worden dat uw zus, (...) (CG: (...), OV: (...)), in 2021 de subsidiaire beschermingsstatus kreeg toegekend nadat zij El Salvador reeds in 2019 verliet omwille van persoonlijke problemen die op geen enkele wijze gelinkt zijn aan uw asielmotieven. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete en actuele situatie in het land van herkomst, en met de individuele elementen die worden aangebracht door elke verzoeker. Het gegeven dat er in uw hoofde van uw zus werd overgegaan tot het toekennen van een beschermingsstatus, impliceert bijgevolg niet dat voor u eenzelfde beslissing moet worden genomen, temeer daar u na het vertrek van uw zus nog vier jaren in El Salvador woonde en werkte u, tot u in februari 2023 eveneens het land verliet.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en

EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf), de **COI Focus Salvador. Sécuritaire citoyenne depuis l'état d'urgence** van 21 december 2023, de **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een historisch gekend fenomeen is in El Salvador waarin een migratieverleden geenszins bepalend is. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan haar relaas en de redenen waarom zij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekster niet aantoont dat de bovenstaande motivering, waarin haar verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoekster wijst erop dat zij en haar kind het land van herkomst hebben verlaten op het ogenblik dat ze een risico liepen ten aanzien van de arbitraire aanhoudingen die plaatsvinden in El Salvador in de context van de noodtoestand en stelt dat er geen grondige analyse plaatsvond van het risico om daadwerkelijk aangehouden te worden. Verzoekster gaat er evenwel aan voorbij dat duidelijk werd vastgesteld dat haar verklaringen desbetreffend niet geloofwaardig zijn.

Het betoog dat er geen rekening gehouden werd met haar individuele situatie, haar achtergrond, het contact met bendeleden en het contact hiermee van haar minderjarige zoon, kan dan ook niet worden gevolgd. De in de bestreden beslissing gemaakte beoordeling is gesteund op verzoeksters eigen verklaringen met

betrekking tot haar individuele situatie. Het gegeven dat haar verklaringen ongeloofwaardig worden geacht in het licht van de door haar beschreven situatie, maakt niet dat er geen grondige analyse zou zijn gebeurd. In weerwil tot wat verzoekster tracht voor te houden vinden de vastgestelde ongeloofwaardige verklaringen hun grondslag in het administratief dossier en hebben zij geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst.

Waar verzoekster van mening is dat het gegeven dat zij niet over de nodige middelen beschikte om het land onmiddellijk te verlaten of een akte van de burgerlijke stand heeft laten afgeven bij de gemeente, die geen strafinstantie is of geen instelling gelinkt aan de politie of het openbaar ministerie, haar verhaal niet manifest in vraag kan stellen, gaat zij eraan voorbij dat de bestreden beslissing gesteund is op het geheel aan vaststellingen. Daarbij treedt de Raad de verwerende partij bij in de vaststelling dat verzoekster, kort voor haar vertrek in februari 2023 de geboorteakte van haar jongste zoon, persoonlijk ging aanvragen op het stadhuis in San Salvador waardoor de bewering dat zij werkelijk gezocht werd door de politie of autoriteiten en vreesde dat zij haar gingen meenemen en opsluiten, niet wordt bevestigd. Dat het stadhuis geen strafinstantie is of geen instelling gelinkt aan de politie of het openbaar ministerie doet hieraan geen afbreuk. Ook werd in de bestreden beslissing overwogen dat hoewel financiële beperkingen enigszins begrijpelijk zijn, verzoekster na de huiszoeking nog drie weken verder in haar eigen zaak werkte en al die tijd ook gewoon in haar eigen huis bleef wonen. Zo kon terecht worden vastgesteld dat verzoekster exact hetzelfde leven als voordien leidde zonder enige maatregelen te nemen. Gelet op het geheel der vaststellingen kon terecht worden vastgesteld dat noch uit verzoeksters verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, blijkt dat zij afdoende concrete en individuele elementen heeft aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor haar een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Waar verzoekster aanvoert dat het contact van verzoeksters zoon met benedeleden als betrokkenheid van verzoekster aan de activiteit van benedeleden zou kunnen worden gezien, brengt zij geen enkel concreet element bij waaruit zou kunnen blijken dat dit voor haar het geval was.

De enkele verwijzing naar de mogelijkheid tot rekrutering van haar zoon door benedeleden, volstaat ook niet om aan te tonen dat verzoekster en haar zoon in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke.

Ter terechtzitting legt verzoekster een aanvullende nota neer met hierbij gevoegd een attest inzake sociale begeleiding en een getuigenis. Zij stelt thans nood te hebben aan internationale bescherming omwille van haar seksuele geaardheid en geeft aan dat zij nu stapje voor stapje bezig is met haar coming out.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster nooit enige melding heeft gemaakt van een homoseksuele geaardheid, noch van de nood aan internationale bescherming omwille hiervan. Verzoekster legt overigens een attest neer waaruit enkel blijkt dat zij sociale begeleiding heeft genoten, doch hierin wordt niet nader toegelicht waaruit deze begeleiding zou hebben bestaan noch blijkt hieruit enige link met verzoeksters geaardheid. De neergelegde getuigenis is afkomstig van verzoeksters werkgeefster die een persoonlijke aanbeveling wil geven in het kader van verzoeksters verzoek om internationale bescherming. Verzoeksters werkgeefster stelt dat zij met verzoekster heeft gesproken over het ontdekken van haar seksuele geaardheid, stelt dat het om een moeilijk proces gaat en dat dit stapje voor stapje gebeurt en dat zij haar hierin wil ondersteunen. Een dergelijk gesolliciteerd document kan niet volstaan teneinde verzoeksters geaardheid of de nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Voor zover er geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde geaardheid volgt uit de beschikbare landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen dat de situatie van seksuele minderheden in El Salvador problematisch kan zijn en dat LGBTQI-personen er worden geconfronteerd met homofobie, discriminatie en homofoob geweld. Het voorgaande wordt tevens bevestigd in de richtlijnen van UNHCR waarin LGBTQI-personen worden aangemerkt als personen met een potentieel risicoprofiel (UNHCR, 'Eligibility guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador', maart 2016, p. 38-39). Evenwel kan uit de landeninformatie niet blijken dat de discriminatie en het geweld tegen LGBTQI-personen dermate systematisch en hoog zijn dat elke LGBTQI-persoon in El Salvador louter omwille van zijn, haar of hun seksuele geaardheid of genderidentiteit vervolging of ernstige schade riskeert. Verzoekende partij toont dit ook niet aan. Zij brengt geen informatie bij waaruit dit zou kunnen blijken.

Waar het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging impliceert, is een feitelijke en individuele beoordeling vereist rekening houdende met alle concrete omstandigheden eigen aan de zaak en de persoon van de verzoekende partij. Voor zover

geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar geaardheid, volstaat het enkele feit lesbisch te zijn in El Salvador op zich niet om a priori te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade in hoofde van de betrokkene en dient het risico voor verzoekster aldus in concreto aannemelijk te worden gemaakt, alwaar verzoekster ook in gebreke blijft.

Het geheel aan documenten en haar verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat de verzoekende partij doorheen haar verklaringen een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging niet concreet aannemelijk maakt.

De Raad treedt, gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, bijgevolg de conclusie van de commissaris-generaal bij dat noch uit verzoeksters verklaringen, noch uit de beschikbare informatie blijkt dat afdoende concrete en individuele elementen zijn aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in hoofde van verzoekster een nood aan internationale bescherming bestaat.

Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal op pertinente wijze dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat verzoekster louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Verzoekster heeft overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster haar nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maken.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld te worden dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden, gesteld in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in El Salvador.

In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat zij de door haar aangehaalde problemen met beneden in El Salvador en de Salvadoraanse autoriteiten niet concreet aannemelijk maakt en dat haar verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes

maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR *Guidelines*, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR *Guidelines*, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand, waarnaar verzoekster verwijst, hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties, zoals ook blijkt uit de COI Focus van 21 december 2023. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat er ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a), en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekster brengt geen informatie aan waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn. De door haar in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund. Zoals hoger reeds aangestipt, blijkt uit de landeninformatie immers niet dat het gelet op de ontwikkelingen volgend op het uitroepen van de noodtoestand niet langer opgaat te stellen dat in El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF